

אייבי נתן, שיזם ואירגן את מסיבת העיתונאים של יאסר ערפאת עם העיתונאים הישראליים בקאהיר, מספר מה באמת היה שם, איך זה נולד ומה תוכניתו לפעולות נוספות למען השלום בין הישראלים לפלסטינים

גם ערפאת התרגש!

אייבי נתן ויאסר ערפאת במסיבת העיתונאים לישראלים בקאהיר. חבל על כל חייל שמסכן את חייו, וחבל על כל הקורבנות שלהם!

אורנה ברוטמן

ואף נדרמה לשמוע ריווח על תוכן הפגישה, בעודם ממתנים כעצם לסיומה.

כותרת ב"חדשות"

מן קצרה אחרי השעה 9 בערב יצא ערפאת מבניין השגרירות. עשרות עיתונאים, וביניהם הישראלים, עטו עליו בשאלות. ערפאת ענה לשאלות, וגם לשאלות הישראלים. ואחרי דקות אחדות של שאלות ותשובות עזב את המקום ונסע.

למחרת, ביום החמישי, ועקה כותרת בעיתון חדשות. היא סיפרה שבגלל שאלה של גיא בכור, כתב חדשות, סיים ערפאת את מסיבת העיתונאים הופיעו שתי תמונות: אחת של ערפאת ואחת של בכור.

בתוך הידיעה מסר בכור כי שאל את ערפאת מדוע אינו מפקי את הטרור, כמו שתחייב. הוא כתב שערפאת לא ענה לשאלה, התרגז וסיים את מסיבת העיתונאים.

בשום עיתון אחר אייפאשר היה למי צוא סימוכין לאירוע החריג והבולט הזה. להיפך. בכל העיתונים נאמר שי אחרי שאלה זו המשיך ערפאת לענות גם לעיתונאים אחרים.

בכור הסביר זאת, לאחר מעשה, בכך ששום עיתון אינו מפרגן לשני, כי יש תחרות בין העיתונאים. אני חיפשתי שאלה שיהיה בה פילפול, שתהיה מעניינת ושתיצור אקשן מבחינה העיתונאית. אף עיתונאי ישראלי אחר לא שאל שום שאלות. ואחרי השאלה שלי ערפאת אמר שזה מספיק והפסיק לענות.

גם אייבי נתן נכח בכל האירועים האלה והוא החליט לזיז מסיבת העיתונאים עם ערפאת, שתוקדש לעיתונאים הישראליים. הוא קיבל אישור לרעיון שלו מערפאת, מהעיתונאים הישראליים שהסכימו לכך, וגם מצוות הטלוויזיה הישראלית. ביום החמישי, נקבעה מסיבת עיתון

עיתונאים זרים, שאינם ישראלים. בסופו של דבר לא נכח במקום צוות של הטלוויזיה הישראלית, אך צילומי מסיבת העיתונאים הגיעו דרך הלויזין לישראל. הכתבה נערכה ושודרה ביומן, כליל-שבת.

שירור הכתבה גרר תגובות נועזות של מנכ"ל רשות השידור, אורי פורת. פורת טען שלא אישר את הכתבה ל"שירור, והבטיח לחקור את השתלשלות העניינים שהביאה לשירור הכתבה. גם שלמה קור, חבר הוועדה המנהל, ועם על שירור הכתבה ותבע לפטר את האחרים איס לה.

בלי פיצוצים

ורם המיזרחי, כתב הארץ בקאיר, היר, לא הצליח גם הוא להיכנס פנימה, בגלל סיבות שונות. לכן לקח אותו, יותר מאוחר, אייבי נתן לראיון בלעדי עם ערפאת, שפורסם ביום הראשון שבוקר.

חלק מהעיתונאים הישראליים שני כחו במסיבת העיתונאים עם ערפאת אמרו אחר כך שיצאו מאוכזבים ממנה, כי הוא בעצם לא אמר כלום, כי הוא השתמש בכל הסיסמות הידועות, ולא חידש דבר. היו שהרחיקו לכת וכינו אותו "ליצן". היו שאמרו שהופעתו הייתה גרועה.

משום מה ציפו העיתונאים הישראליים שפגישתם עם ערפאת תהיה "אינטימית יותר", שהוא ידבר איתם כמו מכר ותיק, שיספר להם דברים אופייניים, כמו שנהגים איתם שרים ישראליים בארץ.

הם ציפו, אולי, שערפאת יגיד להם משהו שיספק את הכותרת שלמחרת,

צה אותו זה שנים רבות, על כל צער ואמירה שלו. את כל הדברים האלה הבין אייבי נתן, איש בעל הרבה כוח-רצון, יומה, דבקות במטרה ואמונה בחיפושיו אחרי השלום.

של מי היה הרעיון של מסיבת העיתונאים? שלי. העיתונות גורמת בכתיבה שלה לאווירה בארץ. רציתי שהם יכירו את האוייב וישמעו את הדברים ישירות ממנו. רציתי שהם יהיו חופשיים לשי אול כל מה שהעם רוצה לשמוע. רציתי

סמדר פרי. הוא ענה לכל השאלות.

שלום. אבל לא שידרו את זה בטלוויזיה. והפעם ערפאת הסכים מייד לערוך מסיבת עיתונאים לישראלים. באתי לעיתונאים הישראליים ושאלתי אותם, וכל אחד מהם שאל את השני אם הוא יבוא. פחדתי שאכריזו על מסיבת עיתונאים עם ערפאת, ושהישראלים לא יבואו. תחילה תוכננה מסיבת העיתונאים לערב. בבוקר היתה מסיבת עיתונאים כללית אחרי שהיא נגמרה, התלטנו שמכיוון שכל הישראלים כבר נמצאים במקום, שנעשה את זה מייד למעלה, בחדר אחר בבניין, חדר קטן יותר. כולם התחילו להיכנס. קודם לכן שאלתי את יגאל גורן אם

יורם המיזרחי. הוא התעצבן וצעקו

שערפאת ידבר ישירות איתם. רציתי שהוא ידבר על האמונה הפלסטינית, ור הוא באמת אמר שהוא מסכים שהאמנה תשונה. גם בנושא ירושלים הוא אמר שיש על מה לדבר, ושה נושא למשא ומתן כמו כל דבר אחר. איך ניסית ליישם את הרעיון שלך?

שאלתי את ערפאת אם הוא מוכן. ומה הוא אמר? הוא אמר שהוא מוכן. בעבר אמרתי לו פעמים רבות שכדאי שיפנה ישירות אל העם בישראל באמצעות הטלוויזיה. שמעתי שאבראיאר עשה את זה בקל-סתר וידיו ששלח למרכז הבינלאומי ל

הוא יבוא, והוא אמר שיבוא. או לא ראגתי, כי הבנתי שהטלוויזיה הישראלית תהיה. פיתאום גיליתי שיגאל לא בא, וראיתי בבניין את אהוד יערי. שאלתי את אהוד אם הוא מוכן להיכנס, והוא אמר שהוא יכנס אם יהיו עוד צוותים של טלוויזיות זרות, והוא גם אמר מי הצרפתים, סייבאס וצוות אמריקאי אחר.

העיתונאים התחילו להיכנס, ופתאום אני רואה שכל העיתונאים הזרים רוצים להיכנס גם כן. חשבתי שכל הישראלים כבר נכנסו, וביניהם גם יורם המיזרחי, כתב הארץ, ואמרתי לאנשי הביטחון שלא יתנו יותר להיכנס, כי לא רציתי שכל הזרים יהיו בפנים.

הוחלט שאני אקבע מי יכנס ומי לא. לכן, חוץ מהישראלים, נתתי לכתב של רויטרס, כתב של אייפי וכתב של סוכנות הידיעות הצרפתית להיכנס, אבל הורעתי שרק הישראלים שואלים שאלות, וכולם הסכימו.

כשהתחילה מסיבת העיתונאים רציתי שיוזם המיזרחי אינו בפנים. אז שלא נתנו לו להיכנס. קראתי לו פנימה, אבל הוא התעצבן וצעק ולא רצה להיכנס.

גם אהוד יערי לא רצה להיכנס. אבל הוא ידע שיקבל את הסרט המצולם, ובאמת כל הכבוד לטלוויזיה ששידרה אותו. אני שמח שהעם בישראל ראה את מסיבת העיתונאים, כי אייפאשר שלא לדעת מה האוייב חושב ואומר.

העיתונאים אמרו שהם יצאו מאוכזבים. אבל ערפאת ענה לשאלות שלהם. הם שאלו את השאלות, ובאמת היו (המשך בעמוד 40)

* אהוד יערי להעולם הזה: לא מצאתי לנכון להיכנס בעצמי. הצוות המצרי שלו צילם את המסיבה.